

Svědectví: 23. Prožila jsem náboženské zneužívání, mé poselství baptistickým kazatelům

Každou neděli a bohoslužbu uprostřed týdne, které jsem věrně navštěvovala, jsem odcházela s duševním výpraskem kazatelů na kazatelně. Cítila jsem se poražená, deprimovaná a znechucená. Trvalo mi to roky, než jsem si uvědomila, že když se při každé bohoslužbě objevím v lavici, odejdu s posttraumatickou stresovou poruchou.

Svědectví

Prožila jsem náboženské zneužívání, mé poselství baptistickým kazatelům

Stáhla jsem se do lavice a trhla sebou pokaždé, když kazatel za kazatelnou zvýšil hlas. Byla jsem jen dítě, vyděšené, že jsem zlý a hříšník, kterého nelze vykoupit.

V 7 letech jsem se obrátila a celým svým srdcem uvěřila v Boha, který byl zobrazován jako nenávistný, i když mi bylo řečeno, že tento Bůh miluje.

Každou neděli a bohoslužbu uprostřed týdne, které jsem věrně navštěvovala, jsem odcházela s duševním výpraskem kazatelů na kazatelně.

Cítila jsem se poražená, deprimovaná a znechucená. Trvalo mi to roky, než jsem si uvědomila, že když se při každé bohoslužbě objevím v lavici, odejdu s posttraumatickou stresovou poruchou.

Sbor byl středem mého traumatického dětství a mladé dospělosti. Byl to sbor, který spustil noční můry, které mohu zažít ještě téměř deset let poté, co jsem opustila tyto lavice. Toto je náboženské zneužívání a je stejné jako jakákoli jiná forma traumatu.

Kdybyste se mě zeptali, když jsem vyrůstala, jakého jsem přesvědčení, řekla bych křesťanka. Pak bych řekla baptistka. A pak bych se opravila, že ne, nejen baptistka, ale nezávislá fundamentalistická baptistka.

Narodila jsem se a vyrostla jsem v přísné sektě křesťanského fundamentalismu s vazbami na baptistickou víru. Byla jsem oddělena od většiny světa, měla jsem „standardy“, kterých jsem se musela držet, a byla jsem izolována od jakékoli normálnosti.

To vše – spolu s náboženským, sexuálním, fyzickým a emocionálním zneužíváním, které jsem zažila – skutečně poškodilo mé duševní zdraví. Bohužel v tom nejsem sama. Tisíce lidí žily ve skupině, která mi ublížila.

Náboženské zneužívání však není vyhrazeno pouze nezávislému fundamentalistickému baptistickému hnutí. Je všude, v každé denominaci a jeho dosah vykolejil a dokonce zničil životy jejích věřících. Trauma je skutečné a následky pociťují každý den ti, kteří se stali obětí náboženského zneužívání.

Cítím, jak se mi svírá žaludek, motá se mi hlava a polije mě studený pot. Prošla jsem dveřmi svého prvního sboru po téměř sedmi letech a okamžitě mě zaplavil flashback. Cítím se zaseklá, znovu zavřená v budově sboru, ale nejsem. Dnes jsem se zde objevila, abych vzdala úctu rodinnému příteli, který zemřel.

Jsem zde jen host. Nejsem připoutána k lavici ani ke kazateli, který mi duchovně ublížil. Nejsem to „bezcné“ dítě, které se učilo, že není hodno lásky. Nejsem ta „zatracená“, jak mi kongregace, kterou jsem opustila, řekla, že budu, když uteču ze své minulé náboženské komunity. Naopak, je mi 28, léčím se a prospívám. Ale mám PTSD (posttraumatickou stresovou poruchu) z doby, kdy jsem byla křesťankou.

Náboženské zneužívání navždy změnilo můj život. Poškodilo to mou důvěru, mou schopnost zažít bezpečnou víru a mé duševní zdraví.

Navzdory tomu mi překonání této formy traumatu ukázalo, co láska je a co není, jaké dobro – dobro,

kteřé jsem udělala - může vzejít ze špatných situací, a dalo mi to soucit s těmi, kdo také trpí náboženskými problémy zneužívání.

Díky spoustě práce z mé strany a sekulární terapii jsem dnes šťastná.

“Jedna věc, kterou jsem tak zoufale potřebovala poté, co jsem unikla náboženskému zneužívání, byla starostlivá, bezpečná a chápavá duchovní osoba, na kterou se mohu obrátit.”

Jediná věc, kterou jsem tak zoufale potřebovala, když jsem unikla náboženskému zneužívání, byla starostlivá, bezpečná a chápavá duchovní osoba, na kterou se mohu obrátit.

Toužila jsem po pocitu sebe sama, který jsem ztratila, ale byla jsem příliš vyděšená a uzavřená na to, abych oslovila věřícího člověka.

Byli to náboženští vůdci, kteří mě v dětství zklamali, kteří přispěli k poškození mého mozku, když jsem opustila svůj bývalý 15 let navštěvovaný sbor. Místo toho jsem nejčastěji chodila sama a truchlila, protože zemřela i moje duchovní stránka. Cítila jsem, že náboženské trauma mě připravilo o náboženství, tečka.

Je nezbytně nutné, aby kazatelé a vedoucí víry byli poučeni o tom, co je náboženské trauma a jak mohou pomoci svým členům ve shromáždění, kteří jím trpí.

Začíná to trochou hledání duše a zjišťováním, jestli něco, co říkají nebo dělají, může ublížit jejich lidem.

Kazatelé, zeptejte se sami sebe, zda poselství, které se chystáte předat svým sborům, jim pomůže, zahojí staré rány a podpoří svobodnou vůli a respekt. Vyvolá to v nich pocit, že si lásku nezaslouží nebo že jsou bezcenní?

Mluvte s nimi jako se svým dítětem: láskyplně, laskavě a s porozuměním. Buďte součástí podpory obětí náboženského zneužívání a nevytvářejte je.

“Kazatelé, zeptejte se sami sebe, zda jim poselství, které se chystáte předat svým sborům, pomůže, zahojí staré rány a podpoří svobodnou vůli a respekt.”

Za druhé, měli bychom vědět, jaké příznaky hledat, pokud jde o PTSD (posttraumatickou stresovou poruchu) kvůli náboženskému zneužívání.

To může vypadat jako mnoho věcí, ale nevyhnutelně často existuje náboženská složka každé traumatické reakce. Například někteří členové shromáždění se mohou během bohoslužby cítit přemoženi, mohou vstát a úplně odejít.

Často se oběti mohou rozbrečet při jednoduchých diskusích, které působí jako konflikt s autoritami. Mohou dokonce bojovat, když slyší určité náboženské odkazy, nebo jsou nervózní z Písma. To není nějaké duchovní selhání z jejich strany; toto je PTSD.

Pro ženy, které zažily náboženské zneužívání, může být trauma v jejich neschopnosti být asertivní vůči mužům a mluvit samy za sebe, pokud nejsou respektovány po letech škodlivého zacházení, které také vedlo k sexuálnímu zneužívání.

Dosah náboženského zneužívání má dopad na každou oblast života oběti a každému jednotlivci může připadat jedinečný.

Za třetí, je životně důležité, abychom uznali PTSD (posttraumatickou stresovou poruchu) kvůli náboženskému zneužívání kvůli tomu, co je, a že se jedná o problém duševního zdraví.

Kazatelé musí pochopit, že to, co trpící nejvíce potřebují, jsou certifikovaní a vyškolení odborníci na duševní zdraví, kteří jim pomohou.

Je velmi důležité připomínat svým členům, že vyhledat sekulární pomoc pro duševní zdraví není hřích nebo nějaké selhání z jejich strany.

Nabídnout jim kontakty na certifikované traumaterapeuty je neocenitelné a mohlo by jim to zachránit život, protože oběti náboženského zneužívání jsou vystaveny vyššímu riziku sebevraždy.

Oběti často pociťují strach, který do nich zakořenili násilníci, a nebudou hledat pomoc, když se psychicky zhroutí. Zneužívající kazatelé jim možná řekli, že vyhledáním pomoci pro své duševní zdraví se dopustí hříchu nebo že budou čelit věčnému zatracení.

“Zneužívající kazatelé jim možná řekli, že vyhledáním pomoci pro své duševní zdraví se dopustí hříchu nebo že budou čelit věčnému zatracení.”

Podpora obětí náboženského zneužívání by měla být součástí vašeho poslání kazatele.

Moje cesta uzdravení z náboženského zneužívání mě zavedla na místa, o kterých se mi ani nesnilo. Mluvila jsem s bezpočtem obětí, jako jsem já, ze všech oblastí života a vyznání. Mluvila jsem s rodinou a přáteli obětí, kteří se snaží prosit o radu, jak podpořit své blízké.

Dnes jsem dobrovolníkem v neziskové organizaci, která pomáhá obětem náboženského zneužívání. Od té doby, co jsem tam byla a chodila “v těch botách” zneužívání, osobně chápu tu specifickou bezmoc, která toto trauma často provází. Chci, aby oběti náboženského zneužívání věděly, že tím boj nekončí. Po náboženském zneužívání je naděje a uzdravení.

Je zapotřebí obhájců obětí, odborníků na duševní zdraví, duchovních a věřících lidí, aby obvázáli rány těch, kteří byli poškozeni náboženským traumatem. Chce to bezpečné sbory s bezpečnými lavicemi pro unavené srdcem.

A nabídnout péči těm, kteří prožili náboženské zneužívání, jako jsem já, vyžaduje soucit a pravou křesťanskou lásku bez posuzování, omezení a strachu.

Moje jediná otázka pro vás je, budete tou osobou?

LYDIA JOY LAUNDERVILLE

[Baptist News Global](#)

Lydia Joy Launderville

Lydia Joy Launderville

Lydia Joy Launderville je spisovatelka na volné noze z Ivoru ve Virginii, která pokrývá řadu témat, včetně zdraví a životního stylu, se zvláštním zaměřením na náboženské zneužívání a zotavení z traumatu. Je také dobrovolnicí u neziskové organizaci pomáhající obětem náboženského zneužívání.

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)